Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 28 martie 1983

privind scutirile de taxă în interiorul Comunității pentru anumite mijloace de transport importate temporar dintr-un stat membru în altul

(83/182/CEE)

(JO L 105, 23.4.1983, p. 59)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2006/98/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	129	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Spaniei şi a Portugaliei	L 302	23	15.11.1985
►**A2**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A3**	Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia şi a Republicii Slovace şi adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 28 martie 1983

privind scutirile de taxă în interiorul Comunității pentru anumite mijloace de transport importate temporar dintr-un stat membru în altul

(83/182/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚIILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 99,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât libertatea de mișcare a rezidenților din interiorul Comunității este împiedicată de acordurile de impozitare aplicate importului temporar al anumitor mijloace de transport pentru uz profesional sau personal;

întrucât eliminarea obstacolelor care rezultă din respectivele acorduri de impozitare este necesară pentru crearea unei piețe economice cu trăsături similare cu cele ale unei piețe interne;

întrucât trebuie ca în anumite cazuri să fie posibil să se stabilească cu precizie dacă o persoană este sau nu rezidentă într-un stat membru;

întrucât este de dorit, într-o primă etapă, să se limiteze domeniul de aplicare al prezentei directive privind anumite mijloace de transport la cele achiziționate sau importate conform condițiilor generale de impozitare în vigoare pe piața internă a unui stat membru,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Statele membre scutesc, în condițiile prevăzute în cele ce urmează, importurile temporare dintr-un stat membru în altul de autovehicule motorizate, inclusiv remorcile lor, de caravane, bărci pentru agrement, avioane personale, biciclete, triciclete și cai de călărie de:

— impozitul pe cifra de afaceri, drepturi vamale și de orice alte impozite de consum;

— impozitele menționate în anexa la prezenta directivă.

(2) Scutirea menționată la alineatul (1) se aplică, de asemenea, și pieselor de rezervă obișnuite, accesoriilor și echipamentelor importate împreună cu aceste mijloace de transport.

(3) Vehiculele comerciale sunt excluse de la scutirea menționată la alineatul (1).

(4) (a) Domeniul de aplicare al prezentei directive nu cuprinde importul temporar al vehiculelor private, al caravanelor, al

([1]) JO C 267, 21.11.1975, p. 8.
([2]) JO C 53, 8.3.1976, p. 37.
([3]) JO C 131, 12.6.1976, p. 50.

▼B

bărcilor pentru agrement, al avioanelor personale, al bicicletelor şi al tricicletelor pentru uz personal care nu au fost achiziţionate sau importate conform condiţiilor generale de impozitare în vigoare pe piaţa internă a statului membru şi/sau care beneficiază, datorită exportării lor, de orice scutire sau rambursare a impozitului pe cifra de afaceri, a accizelor sau a oricărui alt tip de impozit de consum.

În sensul prezentei directive, mijloacele de transport achiziţionate în condiţiile prevăzute la articolul 15 alineatul (10) din Directiva 77/388 CEE ([1]) sunt considerate a satisface condiţiile generale de impozitare în vigoare pe piaţa internă a unui stat membru; totuşi, statele membre pot considera mijloacele de transport achiziţionate conform condiţiilor prevăzute la alineatul (10) menţionat anterior a treia liniuţă ca nesatisfăcând respectivele condiţii;

(b) Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, adoptă până la 31 decembrie 1985 normele comunitare privind acordarea unei scutiri de taxe pentru mijloacele de transport menţionate la litera (a) primul paragraf, ţinând seama de necesitatea de a evita dubla impunere şi de a asigura impozitarea normală, integrală a mijloacelor de transport pentru uz personal.

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentei directive:

(a) „vehicul comercial” înseamnă orice autovehicul care, prin designul sau prin echipamentul său, este potrivit sau destinat pentru a transporta, cu plată sau nu:

— mai mult de nouă persoane, incluzând şoferul;

— bunuri,

precum şi orice autovehicul pentru uz special altul decât transportul ca atare;

(b) „vehicul personal” înseamnă orice autovehicul, inclusiv remorca acestuia, altele decât cele menţionate la litera (a);

(c) „uz profesional” al mijloacelor de transport înseamnă folosirea acestuia în exercitarea directă a unei activităţi desfăşurate din considerente sau pentru câştiguri financiare;

(d) „uz personal” înseamnă orice alt uz în afara celui profesional.

Articolul 3

Importul temporar al unor mijloace de transport pentru uz personal

Dacă se importă temporar un vehicul personal, o caravană, o barcă pentru agrement, un avion personal, o bicicletă sau o tricicletă, articolul importat este scutit de taxele menţionate la articolul 1 pentru o perioadă, continuă sau nu, de cel mult şase luni din 12, oricare ar fi acestea, cu condiţia ca:

(a) persoana care importă aceste bunuri:

(aa) să aibă domiciliul stabil într-un stat membru altul decât cel în care s-a făcut importul;

([1]) JO L 145, 13.6.1977, p. 1.

▼B

(bb) să folosească mijloacele de transport în cauză pentru uz personal;

(b) mijloacele de transport menționate nu sunt donate sau închiriate în statul membru în care s-a făcut importul temporar sau împrumutate unui rezident al statului respectiv. Totuși, vehiculele personale aparținând unei firme care închiriază mașini având sediul central în Comunitate pot fi reînchiriate nonrezidenților în vederea reexportării, dacă se află în țară ca urmare a contractului de închiriere care a expirat în respectiva țară. De asemenea, aceste vehicule pot fi returnate de către un angajat al firmei de închiriat mașini în statul în care au fost închiriate la început, chiar dacă angajatul este rezident în statul membru în care s-a făcut importul.

Articolul 4

Importul temporar al vehiculelor personale pentru uz profesional

(1) Un vehicul personal importat temporar pentru uz profesional este scutit de taxele menționate în articolul 1, cu condiția ca:

(a) persoana care importă vehiculul personal:

(aa) să aibă domiciliul stabil într-un stat membru altul decât cel în care s-a făcut importul;

(bb) să nu folosească vehiculul în interiorul statului membru în care s-a făcut importul pentru a transporta pasageri prin închiriere sau pentru câștig material, pentru transport industrial sau/și comercial de bunuri, pentru câștig sau nu;

(b) vehiculul personal să nu fie donat, închiriat sau împrumutat în statul membru în care s-a făcut importul;

(c) vehiculul personal să fi fost achiziționat sau importat conform condițiilor generale de impozitare în vigoare pe piața internă din statul membru unde domiciliază utilizatorul și să nu beneficieze, datorită exportării lui, de nici o scutire sau rambursare a impozitului pe cifra de afaceri, a accizelor sau a oricărui alt tip de impozit pe consum.

Această condiție este considerată satisfăcută dacă vehiculul personal prezintă plăcuțele de înmatriculare standard ale statului membru unde a fost înregistrat, orice tip de plăcuțe de înmatriculare provizorii fiind excluse.

Totuși, în cazul vehiculelor personale înregistrate într-un stat membru unde eliberarea de plăcuțe de înmatriculare nu este condiționată de respectarea condițiilor generale de impozitare în vigoare pe piața internă, utilizatorii trebuie să dovedească prin acte corespunzătoare plata impozitelor de consum.

(2) Scutirea prevăzută la alineatul (1) se aplică pe o perioadă, continuă sau nu, de:

— șapte luni din 12, oricare ar fi acestea, în cazul vehiculelor personale importate de unul dintreintermediarii comerciali men ționați la articolul 3 din Directiva 64/224/CEE ([1]);

— șase luni din 12, oricare ar fi acestea, în toate celelalte cazuri.

Articolul 5

Cazuri speciale de import temporar al vehiculelor personale

(1) Vehiculele personale importate temporar sunt scutite de taxele menționate la articolul 1 în următoarele cazuri:

([1]) JO 56, 4.4.1964, p. 869/64.

▼B

(a) dacă un vehicul personal înregistrat în țara unde își are domiciliul stabil utilizatorul este folosit în mod regulat pentru drumul de la domiciliul său până la locul de muncă într-o companie aflată pe teritoriul unui alt stat membru și înapoi. Scutirile pentru acest caz nu sunt supuse nici unei limite de timp;

(b) dacă un student folosește un vehicul personal înregistrat în statul membru unde își are domiciliul stabil pe teritoriul altui stat membru în care acesta domiciliază temporar în vederea continuării studiilor.

(2) Acordarea scutirilor prevăzute la alineatul (1) este supusă unei singure condiții, și anume ca prevederile articolului 4 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) să fie îndeplinite.

Articolul 6

Scutirea temporară pentru importul de cai de călărie pentru excursii călare

Caii de călărie importați temporar într-un stat membru sunt scutiți pentru trei luni de taxele menționate la articolul 1, cu condiția ca:

(a) respectivii cai să intre pe teritoriul statului membru în care s-a făcut importul în scopul sau/și în timpul unor excursii călare împreună cu călărețiii lor. Statele membre pot exclude de la această scutire importul de către rezidenții proprii al cailor transportați cu mijloace de transport;

(b) scutirea să fie solicitată nu mai târziu de data intrării pe teritoriul statului membru în care se face importul temporar. Dacă scutirea este solicitată înaintea importului temporar, călărețul poate fi scutit de cerința de a intra pe teritoriul statului membru în care s-a făcut importul temporar pe la un punct de frontieră;

(c) caii nu pot să fie împrumutați, închiriați sau oferiți unei părți terțe în statul membru în care s-a făcut importul temporar și nici nu pot fi folosiți în alte scopuri decât excursii călare.

Articolul 7

Norme generale privind stabilirea domiciliului

(1) În sensul prezentei directive, „domiciliu stabil” înseamnă locul unde o persoană locuiește de obicei, cel puțin 185 de zile în fiecare an calendaristic, din cauza relațiilor sale personale sau profesionale sau, în cazul persoanelor care nu au relații profesionale, ci doar personale, în cazul cărora se pot demonstra legături strânse între respectiva persoană și locul în care locuiește.

Totuși, domiciliul stabil al unei persoane ale cărei relații profesionale se află într-un alt loc decât cel al relațiilor sale personale și care, drept urmare, locuiește pe rând în mai multe locuri situate în două sau mai multe state membre, se consideră a fi locul unde acea persoană are legături personale, cu condiția ca acea persoană să se întoarcă acolo în mod regulat. Această ultimă condiție nu trebuie îndeplinită dacă persoana trăiește într-un stat membru pentru a îndeplini o însărcinare pe o perioadă limitată. Frecventarea unei universități sau a unei școli nu implică transferul domiciliului stabil.

(2) Persoanele dovedesc locul domiciliului stabil prin orice mijloace corespunzătoare, cum ar fi cartea de identitate sau orice alt document valabil.

(3) Dacă autoritățile statului membru în care s-a făcut importul au îndoieli privind valabilitatea unei declarații privind domiciliul efectuate conform alineatului (2) sau în scopul unor controale specifice, acestea pot solicita informații sau dovezi suplimentare.

▼B

Articolul 8

Norme suplimentare privind stabilirea domiciliului în cazul folosirii vehiculelor personale pentru afaceri

În cazuri excepționale în care, în ciuda informațiilor suplimentare menționate la articolul 7 alineatul (3) furnizate autorităților competente ale statului membru în care s-a făcut importul, rămân totuși îndoieli, importul temporar al unui vehicul personal poate fi condiționat de plata unei garanții.

Totuși, dacă utilizatorul dovedește că are domiciliul stabil într-un alt stat membru, autoritățile statului membru în care s-a făcut importul rambursează garanția în termen de două luni de la data la care s-a prezentat dovada.

Articolul 9

Prevederi speciale

(1) Statele membre pot menține sau introduce prevederi mai liberale decât cele prevăzute în prezenta directivă. În mod special, la solicitarea importatorului, acestea pot permite importul temporar pentru o perioadă mai lungă decât cele menționate în articolele 3 și 4. În acest caz, statele membre pot percepe taxele prevăzute în anexă pentru perioadele care le depășesc pe cele menționate la prezenta directivă. De asemenea, statele membre pot permite vehiculelor personale menționate în articolul 3 litera (b) a doua teză să fie reînchiriate unui rezident al statului membru în care s-a făcut importul în vederea reexportării.

(2) În nici un caz statele membre nu pot acorda, în temeiul prezentei directive, scutiri de taxe în cadrul Comunității mai puțin favorabile decât cele pe care le-ar acorda în ceea ce privește mijloacele de transport originare dintr-o țară terță.

(3) Regatul Danemarcei este autorizat să mențină normele aplicabile în această țară cu privire la domiciliul stabil, conform cărora orice persoană, inclusiv un student, în ceea ce privește cazul menționat la articolul 5 alineatul (1) litera (b), este considerat a avea domiciliul stabil în Danemarca dacă trăiește acolo timp de un an sau timp de 365 de zile într-o perioadă de 24 de luni.

Totuși, pentru a evita dubla impunere:

— dacă, în urma aplicării respectivelor norme, o persoană este considerată ca având două domicilii, domiciliul stabil al acelei persoane se consideră acela unde se află soția și copiii săi.

— în cazuri similare, Regatul Danemarcei se consultă cu celelalte state membre în cauză pentru a decide care dintre cele două domicilii ar trebui folosit pentru impozitare.

Înaintea expirării unei perioade de trei ani, Consiliul, pe baza unui raport din partea Comisiei, reexaminează derogarea prevăzută în prezentul alineat și, dacă este necesar, adoptă măsuri, la propunerea Comisiei în baza articolul 99 din tratat, pentru a asigura abrogarea derogării.

(4) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile menționate la alineatul (1), ele îndeplinind în același timp obligațiile prevăzute la articolul 10. Comisia comunică apoi măsurile respective celorlalte state membre.

▼B

Articolul 10

Prevederi finale

(1) Statele membre pun în aplicare a actelor cu putere de lege, și a actelor administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 1 ianuarie 1984. Statele membre informează Comisia cu privire la aceasta.

(2) Dacă aplicarea practică a prezentei directive creează dificultăți, autoritățile competente ale statelor membre în cauză adoptă de comun acord deciziile necesare, în special în temeiul convențiilor și al directivelor comunitare privind acordurile reciproce.

(3) Statele membre asigură comunicarea către Comisie a textelor principalelor dispoziții ulterioare de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(4) Din doi în doi ani, după consultarea statelor membre, Comisia prezintă Consiliului și Parlamentului European un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive în statele membre, mai ales cu privire la conceptul de „domiciliu stabil”, și propune prevederile comunitare necesare stabilirii unui sistem uniform în toate statele membre.

Articolul 11

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼A2

ANEXĂ

Lista impozitelor specificate în articolul 1 alineatul (1) a doua liniuță

BELGIA

— Taxe de circulation sur les véhicules automobiles (Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus - Moniteur belge du 18 Janvier 1966)

— Verkeersbelasting op de autovoertuigen (Koninklijk Besluit van 23 november 1965 houndede codificatie vand de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingenBelgisch Staatsblad van 18 januari 1966)

DANEMARCA

— Vaegtafgift af motorkøretøjer (Lovbekendtgorelse nr. 163 af 31. marts 1993)

GERMANIA

— Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz 1979)

— Kraftfahrzeugste 1979 (Durchfuhrungsverordnung –1979)

GRECIA

— a se completa cu caractere greceşti (nr. 2367/53)

SPANIA

— Tributos Locales sobre circulacion de vehiculos automoviles (establecido en base a la Ley 41/1979, de 19 de noviembre, de Bases de Regimen Local y al Real Decreto 3250/1976, de 30 de diciembre)

FRANȚA

— Taxe différentielle sur les véhicules à moteur (Loi nr. 77-1467 du 30 decembre 1977)

— Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure a 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particullières (Loi de finances 1979) Article 1007 du code général des impôts)

IRLANDA

— Motor Vehicle Excise Duties (Finance (Excise duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act 1973 as amended)

ITALIA

— Tassa sulla circolazione degli autoveicoli (TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato cond DPR N 39 del 5 febbraio 1993 e successive modificazioni)

LUXEMBOURG

— Taxe sur les véhicules automoteurs (Loi allemand du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26 octobre 1944, modifiée par la loi du 4 août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975)

ȚĂRILE DE JOS

— Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21 juli 1966, Stb 332- wet van 18 decemmber 1969/Stb 548)

AUSTRIA

— Kraftfahrzeugsteuer (BGBI Nr. 449/1992)

PORTUGALIA

— Imposto sobre veiculos (Decreteo-Lei nr. 143 /78, de 12 de Junho)

— Imposto de compesac-o(Decreto-Lei nr.354-A/82 , de 9 de Setembro

FINLANDA

— Moottoriajoneuvovero/motorfordonsskatt (Lakimoottoriajoneuvoverosta/Lag om skatt pa motorfordon 722/66)

▼A2

SUEDIA

— Fordonsskatt (Fordonsskattelagen 1988: 327)

REGATUL UNIT

— Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)

▼A3

REPUBLICA CEHĂ

— Silniční daň

CIPRU

— Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος

— Ο περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμος του 1972, όπως τροποποιήθηκε

— Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμοί του 1984, όπως τροποποιήθηκαν

LETONIA

— akcīzes nodoklis (likums "Par akcīzes nodokli", pieņemts 1999. gada 25. novembrī)

— transportlīdzekļu ikgadējā nodeva (likums "Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu", pieņemts 2001. gada 22. novembrī)

LITUANIA

— Prekių apyvartos mokestis (Žin., 2002, Nr. 56 2229)

MALTA

— Dazju tas-Sisa fuq Vetturi bil-Mutur (Att dwar Taxxa tar-Reġistrazzjoni tal-Vetturi bil-Mutur, Kap. 368)

SLOVENIA

— Davki od prometa motornih vozil (Zakon o davkih na motorna vozila, Ur.l. RS, št. 52/99)

SLOVACIA

— Zákon o cestnej dani

▼M1

BULGARIA

— данък върху превозните средства

ROMÂNIA

— taxa asupra mijloacelor de transport (Codul Fiscal — articolele 261- 265),

— accize pentru autoturisme şi autoturisme de teren inclusiv rulate [Codul Fiscal — articolul 208, alineatul (5) şi articolul 210 alineatul (1) litera (b)].